

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **svečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujе dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Kokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kohlma hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Russ pa jezikovno vprašanje.

To se mora priznati, da je dr. Russ jeden najgibnejših članov „zjednjene levice“. V pravem spoznanji, da stranka, ki hoče biti liberalna ne sme ostati zmirom na jednem in istem mestu, je državni poslanec dr. Russ že večkrat udrl jo naprej in nekoliko nove zemlje odprl svojim liberalnim kolegom. Nesreča je le to, da se občinstvo že iz dalje zboji dr. Russovih novih idej. Nesrečo je imel poslanec za Karlove Vare s svojimi letosnjimi predlogi v državnem zboru, s svojimi principi za volitno reformo, o katerih izpregovorili smo nedavno in nesrečo ima s svojo novo knjižico, katera govori o „uravnani jezikovnega vprašanja“. Njegova „uravnava“ je mrtvorojeno dete. Neso z njo zadovoljni Nemci, ne moremo jo odobravati Slovani. Predlog vseh predlogov dr. Russovih je ta: „Kdor hoče definitivno biti postavljen v državno službo, dokazati mora popolno znanje nemškega jezika s pismenimi izdelki pri zmožnih izpitih. Tedaj bi državni jezik bil: jezik državnih oblastev za notranje službo in za njih vzajemno občevanje s samoupravnimi oblastmi in strankami, službeni jezik državnega zabora in najvišjih sodišč, slednjič jezik za avtentične besede državnih zakonov in naredeb osrednjih vlad“. Na tej temeljni premisi je vsako pogjanje za avstrijske Slovane nemogoče; stvar nemškega kot državnega jezika je itak že doognana. Zato morejo le po nepotrebnem vzburiti duhove predlogi, kakeršne dr. Russ objavlja zlasti za česko deželo glede jezika v upravi, v sodstvu in v samoupravi. „Narodni Listi“ poprijemajo jako krepko nemško-liberalnega poslanca zavoljo načel in nasvetov, ki jih podaje v rečeni svoji knjigi. Pravijo, da so taksi predlogi gola provokacija in da je infamen, kdor misli, da se bode češki narod strinjal z dr. Russovimi monstroznimi predlogi, kakeršnih bi si komaj Angleži predrnili ponuditi Culukafrom v Afriki ali Botokudom v Indiji. Mladočeski glasnik nadalje dokaže, da bi bila brez potrebe dva oddelka pri namestništvu in pri višjem sodišču, če ima za oba biti nemščina notranji občevalni jezik, in nadaljuje tako-le: „Dasiravno so stvari dandanes tako, da ima nemški jezik mnogo sredstev na škodo češčini, vendar bi Čehi s predlogi dr. Russovimi bili mnogotero na slabšem. Njih nasledek bi bil, da bi češki jezik pahnen bil iz tretjine česke dežele in da bi slabotna jednakopravnost po tem bila omejena v

drugi dve tretjini. Z njimi bi bil prvi korak storjen za delitev dežele po narodnosti v dve ozemljji, kateri bi zvezani bili le s personalno unijo namestnika in načelnika višjemu deželnemu sodišču. Slednjič dovedli bi člen XIX. osnovnega državnega zakona „ad absurdum“, ker on govori o pravicah posamežnih državljanov, a ne o pravicah občin in okrajev. Po dr. Russovih predlogih bi velik del Čehov prišel ob pravico, z vsemi oblastmi v Češki občevati s češkim jezikom. S češkega stališča se o dr. Russovih predlogih kratko malo govoriti ne da. Sicer Čehi, opirajoči se na žive jezikovne zakone, od zjednjene levice in njenih članov ne zahtevajo nobenega skrivnega leka za svoje narodne bolečine, jedino, kar od te stranke zahtevajo, je to, da Čehi v miru pušča; dokler pa zjednjeno levico trese nemško-narodna mrzlica, tako dolgo se z njo govoriti ne more.“ — Že ta odgovor k dr. Russovim propozicijam kaže, da avstrijski Slovani pri najboljši volji ne moremo podpirati takih jezikovnih rešil.

Dijaška veselica v Sevnici.

Mladina — naš up! Težko je pri senci bojevniku, ko nastopa v boji za narodne pravice, videč se popolnem osamljenega; krepka beseda gre mu nerada iz ust. A kako gorko mu je srce, kako nandašeno kipi mu iz ust beseda za pravice narodne, ko zre za sabo nebrojno za stopnikov, ko ima zavest, da bodo vsi ti hodili po njegovem potu, da je s tem osigurana naroda božnost. Da se našemu narodu ni treba bati propasti, kaže pač tudi veselica, katero so priredili z mladeničkim ognjem slovenski dijaci v Sevnici, kajti ljubezen do domovine prosvitala je v Sevniški veselici skozi vsako dejanje.

Nekaj dijakov prišlo je v Sevnico že v četrtek, kjer so jim gostoljubni Sevničani dali brezplačno stanovanje. Tudi v petek 15. t. m. na dan veselice prišlo jih je nekaj dopoludne. Glavni vlak, s katerim se je imela pripeljati večina gostov, prišel je ob 1 1/2 popoludne. Dijaci, kar jih že bilo v Sevnici, podali so se torej ob 1. na kolodvor. Ko so gostje izstopili, pozdravil jih je Sevniški župan gosp. Veršec z nado, da se bodo čutili v Sevnici svojimi mej svojimi in jim zaklical: „dobro došli“ v imenu Sevniškega trga. Glasni živio-klici spremljali so pozdrav g. župana. Pevci zapeli so na to „Naprej zastava Slave“ in „Slovenec sem“, na kar so se podali mej glasnimi živio-klici deloma peš v trg.

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

XIII.

(Dalje.)

Samo dve priložnosti zamorati pouzročiti, da tudi tem drugače tako mirnim ljudem kri zavre, ob ženitnini in ob „lepi nedelji.“ Še tako resen in parametni možak bode na gostiji tako židane volje, kakeršne skoro ni pričakovati od njegove mrzle krvi. Ob „lepi nedelji“ (cerkveno žegnanje) pa, tedaj se še celo suče po plesiči in „raja“, da se z vsemi vogli trese koliba. Ko bi tudi celo leto poprej ne dal za vino, ta dan si ga privoči, kolikor ga tudi nositi zmore.

Takov je toraj Solčavan, prototip savinjskega gorjance, okoren in počasen, ali miren, redkobeseden, pošten in pobožen. Skoro neverjetno, ali istina, da je ta miroljubni rod bil že obdolžen ustaje, da je

po Solčavi vojaški boben pel, da je ta tihā planinska vas okusila težave vojaške invazije.

V prejšnjih časih namreč v Solčavi ni bilo tako tihio in mirno, kakor sedaj. Ta skriti in od narave tako dobro zavarovani kot bil je v prošlih časih nekakov „asil“ begunom, koje so zaradi vojaščine lovili in solčavski kmetje so tu pa tam take ljudi tudi v službo jemali, ker so, mislili, da tako ravnanje ni nobena krivica. Bilo je v časih teh begunov toliko v Solčavi, da si tudi močne trope lovcev in biričev noso upale sem, kajti beguni so jih zapodili takoj nazaj.

Ne da se tajiti, da je mej temi beguni bilo morda nekaj malovrednih elementov, koji neso delali časti solčavskej gostoljubnosti.

Taki ljudje so tudi bili isti, ki so — menda l. 1853. dva žandarja iz „Železne kaplje“, ki sta bila na potu v Solčavo, otepli, tako da je baje jeden umrl. Hitro pa se je ta gogodek razglasil kot „punt“, vojakov je došlo v Solčavo, da se je vse trlo, in kako da so se ti tukaj obnašali, od tega so še do

Pred uhodom v trg stal je veličasten slavolok z napisom: „Pozdravlja vas Sevnica.“ Tu zbirali so se zopet dijaci in gostje, ustupili so v vrsto po trije in trije. Pevci zapeli so „U boj“ in mej petjem korakali so prišleci v prijazni trg. Raz oken pa so nežne ročice ljubeznih Sevniških gospic obispale dijake s šopki. Prišedši do prostorov, kjer se je imela vršiti veselica, razšli so se dijaki v trg, na katerega je ljubezni Jupiter Pluvius il naprestano solzē.

Ob 8. uri na večer pričela se je veselica. Nad uhodom v dvorano, do katere so bile stopnice okrašene z balonki, zelenjem in narodnimi trobojnicami, bliščal je transparent:

Ptica brez perut je mrtva stvar,
Kaj meni svet brez petja mar.

Dvorana sama bila je okinčana s cesarskimi zastavami in narodnimi trobojnicami. Nad odrom pa je zopet visel transparent:

Vsklik naj se razlega mirno:
Bog živi vse Slovanstvo širno.

Ko je odbila 8. ura, bila je dvorana do zadnjega kotačka polna. Mej odličnimi gosti opazili smo g. A. Bezenška iz Sofije, g. poslanca Nabergoja in predsednika akad. društva „Triglava“ v Gradci g. Fona itd.

Po primerem, z glasnim ododravanjem vzprejetem nagovoru g. župans Veršeca stopil je na oder diaški zbor ter zapel „Dijaško“ z izbornim uspehom.

Druga točka bil je „Slavnostni govor“, ker je odmenjeni g. govornik nenadoma zbolel, njegov namestnik pa izostal, govoril je „ex abrupto“ Ljubljanski abiturient g. F. G—n. Naglaševal je, da le ljubezen do domovine porodila je to veselico, da le ljubezen do domovine je privodila toliko gostov od raznih krajev širne Slovenije. Na tej veselicu naj v jednosti vzplameni ogenj mladeničkih src, ter naj plamti tudi potem, ko bo korakal vsak sam skozi življenje. Jasno naj plamti ta ogenj domovinske ljubezni ter vodi naše ljudstvo do sreče, njegov žar naj otemni škodoželjne oči slovenskih sovražnikov. Nesreča teži razkosan slov. narod, v jednosti, z združenimi močmi mogoče bo jo odvrniti, ter domovini mili dati jasnejših dnij.

Izborne sestavljeni govor, sonoren glas gosp. govornika in goreča ljubezen do domovine ki je dihala iz vsake njegove besede vzbudili so glasne živio-klice in burno ploskanje. Na to sledilo je petje, ki se je izvršilo v popolno zadovoljnost poslušalcev.

sedaj obranili sledovi v stanovanji tukajnjega gostoljubnega župnika J. Janča. Mnogo mnogo nedolžnih gnali so vklenjenih v Gornjigrad, kjer so imeli neki ječe s temi nesrečniki že prenapolnjene. Seveda so vojaki, ko se je razvidela ničevost prejšnjega vpitja, kmalu zopet odšli ali nesrečni dogodek se je predobro v spominu prebivalcev ohranil, še celo v pesni, koja tudi tukaj priobčim, kakor nam jo je stari Solčavan v krčmi pripovedoval, le žal, da sam ni znal cele.

Žolepaharji, kaj ste storili,
Gor na planini žandarje ste ubili,

Če zviža se to,
Gorje ga vam bo!

Patrole so se skupaj že zbrale
V Žolepah so šle, vse lumpe pobrale
So jih polovile
Trdo vklenele
Gnale jih v Gornji grad
Bod star ali mlad!

Potem nastopil je Ljubljanski gimnazijski g. R. H—d. ter deklamoval Gregorčičev: „V pepeščini noči“. Lep glas in deklamatorski njegov talent spoznalo je občinstvo in ga pozdravilo z živio-klici in ploskanjem.

Po dovršeni deklamaciji stopil je na oder Ljubljanski učiteljski pripravnik gosp. F. P—k. S srebrnim svojim glasom in z vidnim občutkom pel je tako dovršeno samospev: „Oblak“, da se nesmo mogli načuditi. Žel je pa za svoje izborni petje tudi zaslужeno odobravanje.

Za tem vrstilo se je zopet petje, ki se je izvršilo vse z izvrstnim uspehom. Posebno dopadal je zbor: „Hrvaticam“, v katerem se je odlikoval Tržaški abiturijent g. D e F—i

Po dovršenem programu začel se je ples, pričerterem je svirala godba gasilcev iz Zagreba večinoma slovanske komade.

Trajal je do štirih v jutro. Plesalo bi se bilo še dalje, ker ljubezne gospodične Sevnike, ki so pohodile veselico nepričakovano mnogobrojno, kakor tudi dijaki vidno neso bili nikakor utrujeni. A godba morala je odriniti domov in ples moral se je končati na žalost mlademu svetu.

Obnašanje dijakov bilo je po vsem dostoожно da je neki celo glasoviti Ausserer se izrazil povoljno o veselici in o solidnem obnašanju mladeži slovenske.

Tako se je izvršila 13. dan t. m. veselica v Sevnici z dobrim uspehom. Važen je ta dan v zgodovini slovenskega dijaštvu, važen posebno za gospode abiturijente letošnjega leta, ki so aranžirali to občeslovensko dijaško veselico. Slava jim! Važen pa budi ta dan tudi za dijake in abiturijente prihodnjih let, da bo seme, ki se je zasejalo letos kalilo in pogalo cvet vsako leto, da bomo imeli vsako leto občeslovensko dijaško veselico v prid narodu našemu!

Došli so naslednji telegrami:

Celje. — Trikratni živo in slava narodnim dijakom kličejo Celjske Slovenke.

Postojina. — V Postojini zbrani Slovenci kličemo slovenske mladine, nadobudnemu naraščaju, gromovit živo! Kjer srce naše je mladine, tam bodočnost domovine!

Dr. Zarnik, dr. Pitamic, dr. Rojc, Iv. Hribar, Železnikar, Trstenjak, Žnidarsič, Kavčič, bratje Lavrenčič.

Holoubkan. — Ker mi ni mogoče, se udeležiti Vaše veselce, želim Vam tem potom najboljšega uspeha, zlasti pa, da bi mati bila vsakoletnim veselicam v prid slovenski narodnosti! Lego.

Ljubljana. — Zbranim slovenskim dijakom slava! Naj vsak od vas celo življenje ostane, kar danes navdušeno prisega: Zvest sin slovenskega naroda!

Dr. Vošnjak.

Ljubljana. — Slovenska mladež, up naše bodočnosti, pozdravljeni budi tisočkrat! Ostani vedno zvesta svojemu narodu in nikdar ne kreni niti z las s poto, katerega hodiš. Danes prisezi zvestobo svojemu narodu na veke in trdno se ga okleni in brani pri vsakej priliki ponosno njega svetinja. Iz sokolskih naših neomahljivih prs doni naj ti k de-našnjemu sestanku slava! Bog blagoslov tvoja poto in pospeši idejo skupnega Slovanstva, živila slovenska vzajemnost! Na zdravje!

Ljubljanski „Sokol“.

Žolepahar glej dost' maš soldatov.
In imaš Čičev in tudi Hrvatov
Če pride žandar —
Glave si var',
On' ma več pravice
Ko Žolepahar petic.
Žolepaharji zares ste bogati,
Zdaj bodo šli tolarijino tud zlati,
Papir tud velja,
Kdor ga kaj 'ma
Soldat ga za drobne
Dnarce ven da!

Videti je že iz pesni, da ni navstala v Solčavi in tudi je ista izvan Solčave bolj znana kakor pa tukaj. — — —

Okolici primerno, je Solčava prava pravčata planinska vas. Nekaj hiš je lesnih, vse pa so krite s skodljami, ko drugače krite strehe bi veter kmalu razrušil, vsakako pa je Solčava za vsacega, kdor ima čut za planinske lepote, po svojej legi in po svojih prebivalcih zelo zanimiv kraj.

(Dalje prib.)

Ljubljana. — Širiti narodno zavest, delati složno poyzd za napredok in povzgo Slovenska, mora biti naše gaslo. Živila slovenska mladež!

Dr. Bleiweis,
prvosednik Čitalnice Ljubljanske.

Maribor. — Nadpolni slovenski učenci se mladini, zbrani v Sevnici: Srčen pozdrav in živel! Ostanimo zvesti domovini in uzorom v srečnih pa tudi v bridkih urah. Bodočnost je naša! Stanovniki bodo zmagali in zmage slavo uživali. Ne udajmo se!

Čagran.

Sv. Pavl v Savinjski dolini. — Zbranim narodnim dijakom: srčen pozdrav!

Šentpavelski Slovenci.

Ajdovščina. — Če Bog dá, ne več upijočim v puščavi, ampak zdravo seme sejočim mej cel narod, kličemo: slava! V duhu z Vami!

Ajdovski dijaki.

Celje. —

Domovina mili kraj,
Bod' vesela ti sedaj,
Ker razvija se mladost,
Pod načelstvom vrlih mož!

Pevci Celjske Čitalnice.

Brežice. — Slava našej vseslovenskej vzajemnosti napredajočej mladini, kličejo odsotni

Slovenci Brežiški.

Slatina. — Častitka nadejnemu dijaštvu, da se razvija na čast znanosti in korist domovini Sloveniji, da se iste združenje naskorem zvrši.

Raič, Urbanec.

Šmarje pri Jelšanah. — Vsem zbranim dijakom in navzočnim rodoljubom zakliče trikratni živo!

Šmarijski dijaški klub.

Mengeš. — Na potu h Gregorčiču zbranim gostom in dijakom trikratni živo!

Blaž, Konečnik, Mozirska dijaka.

Žavec. — Živila složnost mej slovenskimi dijaki, diki naše bodočnosti, prihodnjim neustrašljivim boriteljem za narodno pravo in prosveto! Gromoviti na zdar!

Narodni Žavčani.

Borovnica. — Nadobudni naši mladeži, da nam ostane vsikdar značajna, kličemo srčen: Na zdar!

Daniilo in Ivan Majaron,

Franjo Papler.

Radovljica. — Bratski Vam pozdrav! Živel naš narod in njega zvesti sinovi!

Ktinar, Cviran, Oličič.

Trst. — Miloj slovenskoj mladeži, zalogu naše skupne bolje budučnosti, kliče srdačan živila!

Mandič.

Mozirje. —

Koder razlega se petje,
Sreča obseva ves kraj,
Radosti klije tam cvetje,
Zemlja prevstvari se v raj!

Sigl.

Trst. — Pesmom za dom, pesmom budimo mili narod. Pesma naj bude orožje proti našim sovražnikom, pesmom v boj in smrt za narodne pravice!

Pevci delavskega društva

v Trstu.

Zagreb. — Ostanite zvesti politiki srca svojega! Živili slovenski dijaki! kličejo

Zagrebški Slovenci.

Trst. — Slovenci z Adrije pozdravljajo svojo milo mladino, kateri naj ostane denašnji dan v večnem spominu!

Tržaški Slovenci.

Dunaj. — Živila sloga mej slovenskimi dijaki! Združeni kakor danes, delujte v bodočnosti za narod, krepko, odločno, navdušeno. Pereat mlačnost in prožnost!

„Slovenija“ na Dunaji.

Mozirje. — Zadržani se veselice udeležiti, kličemo: Živila Slovenija, živili zbrani dijaki, živili bratje Slovenci!

Za Mozirske dijake:

Ivan Lipold.

Trst. — Ženski oddelek delavskega podpornega društva v Trstu pozdravlja slovensko mladino in kliče jej gromoviti: živila!

Trst. — Sokolite in krepite se vzajemno, mili bratje, da boste zmiraj pripravljeni skočiti v boj za svete naše pravice. Živila slovenska mladina!

kliče

odbor delavskega podpornega društva

v Trstu.

Dunaj. — Prodiraj, dijak slovenski, zginulo bo nemčurstvo!

Layos et Kranjski.

Slovenji Gradec. — Vseslovenski dijaški veselici kličemo: Živilo!

Sl. Graški slovenski dijaki in domoljubi.

Atteneder, Barle, Verdnik, Kristan.

Trst. — Tesno objemite znanost, dragi dinci, ogibajte se zdaj še politike, mnogo uspeha in zabave vam želi

Žab.

Trst. — V duhu z Vami, mladi sokolovi, kliče vam in našemu prvaku Nabergoju navedeno: živi:

Žitko, Tost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. avgusta.

Ministri pridejo te dni s svojega dopusta na Dunaj in potem se začeno posvetovanja o budetu, ki se ima predložiti državnemu zboru.

Pri deželnozborskih volitvah na Štajerskem je izvoljenih v kmetskih občinah 11 nemških konservativcev, 8 Slovencev, 2 liberalca in dva kandidata bauernvereinovcev, katera se tudi morata pristevati liberalcem. Nemški konservativci so izgubili dva sedeža, pa tudi liberalci ne morejo biti zmage prav veseli, kajti pridobili so res dva mandata, pa ne pod liberalnim programom, ampak pod krinko kmetskih priateljev. To dovolj jasno kaže, da liberalne ideje nič več ne zadovoljujejo nemških kmetsov. Ko bode pa ljudstvo spošnalo, da bauernvereinerji niso nič drugač, kakor liberalci, samo da nosijo drugo ime, zgubili bodo vse zaupanje. Da so tudi na Koroškem in Štajerskem Slovenci pov sod kolikor toliko pridobili, v poslednjej deželi se je namreč število glasov, katere so dobili naši poslanci, povekšalo, nemški konservativci pa v obeh deželih nekaj zgubili, da si je vlada njim bolj naklonjena, nego nam, to kaže, da je narodnostna ideja silnejša od konservativizma. Zato se bode znamen treba na njo ozirati, ako se bo hotelo našemu parlamentarnemu življenju dati kaj živahnosti in veljave.

Tabori, na katerih se bode posvetovalo, kako se ubraniti ponemčevanju nemškega schulvereina, se ne zbirajo samo na Českem, temveč tudi na Moravskem. V nedeljo bode tak tabor v Königsfeldu pri Brnu. Program temu taboru bode: 1. Kaj je storiti, da se naši otroci obvarujejo preteče germanizacije? 2. Kaj je namen nemškega schulvereina? 3. Kvičale zakon. Na tabor pride tudi državni poslanec dr. Gregr. Zdaj, ko so se začeli naši severni bratje tako gibati proti nemškemu schulvereinu, treba je tudi, da mi ne držimo rok križem, temveč tudi vse storimo, da se otresemote škodljive kuge. Zato je v prvi vrsti poklican kranjski deželnih zbor. Nekateri člani sedanje večne kranjskega deželnega zobra so pred nekaterimi leti stavili zaradi ponemčevanja po šolah interpelacijo na deželnega predsednika. Tembolj je treba, da sedaj, ko so v večini, store vse potrebne korake, da se temu ponemčevanju konči stori. To tem ložje store, ker je vlada njim prijazna. Ako pa tega ne store, utegnil bi kdo misli, da jim nikdar ni nič bilo za stvar, temveč samo za večino v deželnem zboru in za vladino milost. Zato, zastopniki slovenskega naroda, pokažite sedaj, da ste res narodnjaki.

Hrvatski ban, grof Khuen Hedervary podal se je v Peščo. Najbrž se bode z ogersko vlado dogovarjal zaradi bodočih volitev v deželni zbor, in morda poročal o svojem potovanju po Krajini.

Vnanje države.

Rimski dopisnik francoskega časopisa „Journal de Débats“, Montferrier je nedavno potoval po Balkanu. Mudil se je tudi v Belegradu in imel tudi pogovor s srbskim kraljem. Kralj je rekel, da se je pred Berolinskim mirom vedno ravnal po volji zbornice, ker še Srbija ni bila popolnem nezavisna. Berolinski dogovor je sankcijonal našo nezavisnost, zato pa mora on gledati, da se ohrani. Srbija mora razviti naravna bogastva, in kraljeva naloga je skrbeti, da se širi po deželi civilizacija. Nemčija in Avstrija vedno gledati na to, da se obdrži Berolinski dogovor, zato pa mora Srbija s tem dve državama ostati v prijateljstvu.

Novejša poročila javljajo, da so kitajski oblačenci res ostavili Shanghai in pretgali direktno obravnavne s Francijo. Ker so se v svojem poročilu na cesarico izrekli proti francoskim zahtevam, je pričakovati, da se vojna začne. Nekaj časa se bode najbrž še vleklo brez boja, a ne dolgo. Kitajska vlada sedaj še čaka, da bodo vlasti odgovorile na okrožnico, ki se jim je doposla, v katerej se pritožuje proti francoskemu postopanju.

Mej konservativci v Nemčiji nastal je nek razpor, ki utegne tej stranki precej škodovati pri bodočih volitvah v državni zbor. Dosedanji vodja konservativcev Münsterberg neki noči zaradi tega vsprejeti nikakega mandata za državni zbor. Za njegovega naslednika se imenuje pl. Köller. A ta je pruski uradnik, in zato mnogi konservativci ne marajo za njegovo, vodstvo kajti preveč bode zavisen od vlade. Vodja vsakej stranki bodi popolnem nezavisen mož. To je posebno potreba v onih državah, kjer vlada rada krati pravice narodnih zastopov.

Na Španjskem so več provinci kobilice kar pokrile in napravile so več milijonov škode, kajti vse so požrle. Škoda znaša neki 50 milijonov frankov.

Turško poštno vodstvo se dogovarja z vodstvom orijentalnih železnic, da se osnuje vsakodnevna

poštna zveza čez Tatar-Bazardčik po poštih tatarih do Niša. Poštno vodstvo misli, da bode pošta po tem potu prišla isti čas kakor čez Vašno. Pri tem seveda prezira velike težave po zimi.

Dopisi.

Izpod Snežnika na Notranjskem 19. avgusta. [Izv. dop.] (Ilustracija k notranjskej „Izjavi“). „Sapo zapri! —“ Stritar.

Kdo? komu? No, podpisi Notranjcev v zadnji izjavi „ubogim muezzinom pojemanjučega radikalizma“. To je veselje v rodu Benjaminovem! Roma locuta est — „mirno pričakujemo volilnega dne (pardon, „volilni dan“) in razsodbe njegove“. — Počasi, le počasi! Ni vse zlato, kar se sveti — v tem slučaju še svinec ni.

Izjava je prišla iz Cerkniške fabrike gospoda Obreze. Čemu ravno od njega, ne treba ti biti tolikanj „brihtne glave“, da bi to razumil. Saj se ve, „kam pes tacer moli“, da se poslužujem narodne prislovic. Ja, lep grozdrek bi bil, mikavo in vabljivo ti skomine dela, ali — malo kisle so še jagode in previsoko je vzrastel na trti, — in pa ta zlodjeva nekdaj dana beseda — ne kandidovati. Po tistem toraj! Če se posreči pridobiti dovolj imen — ondaj stopim v javnost.

Pa naj bo že ta izjava izrodek katerega koli vleuma, kar sem prav za prav povedati hotel, je — genesis podpisov v odstavku: Lož, Staritrg in okolica. Najprvo naj povem, da je izmej onih 29 podpisanih imen samo 5, reci pet tacih, katerih nositelji imajo volilnopravico v skupini kmetkih občin mesta Loža. Volilcev pa je vsek vkupe nad 300! Kako se smejo toraj iz podpisov tako samosvestni sklepi delati za bodoče volitev? Zakaj se gosp. Obrezin pobočnik ni trudil dobiti več imen volilcev, ki so jedino odločajoči? Da, treba je peska v oči! — In dalje: pri ostalih 24 imenih zabeležiti je treba 4 c. kr. uradnike okrajne sodnije in davkarije Ložke; zato pa je bila „Izjava“ — ordre de bataille. Vsi drugi so Ložki posestniki. Ali ne, neso vsi posestniki; čuje, mej te so uvrsteni tudi „narejeni posestniki“ in — mladoleten realen učenec (se ve, tudi kot „posestnik“). In sedaj se trobi v svet o impozantnej manifestacijski toliko in toliko najodličnejših notranjskih veljakov. Bežite, bežite, ne delajte se bolj smešnih, kakor ste. —

Pa to še ni vse. Krivico bi delali podpisanim posestnikom, ko bi njim zaradi podpisa predbacivali le najmanjšo krivdo. Pomen in važnost podpisov spoznali boste v pravi luči še le, ako Vam povem, kako so se ti podpisi dobivali. Stvar je le treba videti od blizu. V Loži je hodil občinski sluga okrog rekoč: tukaj je nekaj za podpisati. Ubogemu posestniku, na katerega je naletel, se še sanjalo ni, kaj da podpiše, misleč, da je to kaka navadna občinska zadeva. Da, navadno se je celo samo obratno stran „Izjave“ ponujala v podpis, tako da „glave“ podpisovalci še čitali neso. Sluga pa je razkladal, češ, zaupnico hočemo dati s podpisi gosp. deželnemu predsedniku, ker je nekdo jako čez njega pisal. In nek volilen mož naš, ki je imel „Izjavo“ v rokah, a samo ob sebi umljivo je ni podpisal, trdi celo, da zgornjega odstavka v originalu — ni bilo, ali da je bila vsaj štitezacija drugačna.

In mari mislite, da je kdo čital oni članek „Slovanov“? Ako hočem biti popolnoma vosten in natančen, rečem, da so k večjemu trije ga čitali in tudi samo trije — na pol vedeli, za kaj se gre; vsem drugim je vsa reč popolnoma španška vas. Da, mnogo je mej njimi tacih, ki bi v brezmejni naivnosti svoji podpisali celo svojo smrtno obsodbo, ko bi jim jo občinski sluga prinesel v podpis, pa še izmej onih treh moram izvzeti Starotrškega župana. Kajti neverjetno je, da bi bil kdo tako malo dosleden, da bi zdaj govoril: „ako bom šel jaz volit, volil bom samo dr. Zarnika“, zdaj pa s prepričanjem podpisal ovo „Izjavo.“ Jaz naravnost trdim, da tudi on ni vedel, kaj je podpisal in ta nevednost ga opravičuje. Le spomni naj se Starotrški apostol Šuklje-jevega evangelija, kako mu je odličen narodnjak, posestnik in trgovac v obraz povedal: „g. kaplan, jaz ne vem, kaj sem podpisal, dobil sem polo v roko na nedeljo, ko sem imel največ dela v svoji štacuni.“ Njega ste premotili, Vi kovarji, in sedaj mislite, da bo on kot volilen mož volil v smislu Vaše jedinozveličavne narodnosti. A le mirno spite, on ni privrženec kimajočega Vašega

klečplazstva. Jednako se je izrazil, da ni vedel, kaj se mu je dalo v podpis, nek drug narodnjak, a molčim o njem, zaradi odvisnosti njegove, ker utegnil bi ga kompromitovati. Jednako je rekel g. K. trgovec v L., enako njegov sin. — In ako ste prehvatali znali zavedne može uporablajoči nečuvane zanke in zvijače, ali naj govorim še kaj o — suhem lesu? Saj veste sami, kako malo se briga kmet sploh za politiko. Kako lahko je to njegovo nebriznost zlorabit!

Pa vprašam še prav pohleovo: kaj pa, mari bi tudi tako zmagonosno borbali na to „impozantno manifestacijo“, ko bi se bili zabeleželi tudi vsi tisti možje — in ni jih malo — ki niso hoteli podpisati „Izjave“ dobro vedoči, za kaj se gre? Da gospod Janez: „take neumnosti ne podpišem“, tako si moral slišati od nekega družega naših volilnih mož. Se ve, to pa neso „najboljši rodoljubi“ po Benjaminovem mnenju. „Najboljši rodoljub“ Vam je le tisti, ki brezpogojo trobi v rog „gorenjih desetisoč.“

Ali vendar boste dobili še podpisov tudi iz našega kraja. Naš g. kaplan je kakor pridna bučelica od hiše do hiše Vam hodi, prosi, prigovarja, sili in — pesek meče v oči. To se razume, da je njemu jako lahka naloga pri prostem kmetu, saj ga priporoča nimbus kolarjev in zakriva imuniteta dopetnega talarja. Bog me, to so vam sredstva par excellence! Ali na volilne može naše je njegov uplijiv reducirau na jako nizek minimum. Kar bo podpisov ulovil še, — desetkrat menj ne bodo piškavega oreha vredni.

Zabrbna prekanjenost toraj, tihotapsko zasledovanje pripravnega trenotka pri naših posestnikih in pa — štola, to vam je pripomoglo do famozne „Izjave“, do triumfa; a le-ta je le navidezen i ginljiv kakor pene, če mu le količaj obisti pretilješ. Naj volitev izpade že, kakor hoče, mi smo si v svesti, da smo se vsaj s poštenim orozjem borili za svoje prepričanje. Fakta govore!

Iz Loža 20. avgusta. [Izv. dop.] (V posnilo notranjske izjave.) Mej podpisi v odstavku Lož, Staritrg in okolica čita se tudi moje ime in ime mojega očeta. Podpisala sva se res oba, a podpisa sta neveljavna, ker podpisala sva vse kaj druga. Da se rafinirani način zvičnega lovenja podpisov spozna, naj povem, da niti moj oče niti jaz — in z nama še marsikdo — ni videl in ne čital besed one izjave. Občinski sluga pričeval nam je le, da bomo s svojimi podpisi dali zaupanje g. dež. predsedniku — in to sva pripravljena vedno storiti. A protestovati pa morava proti zvičnemu prikrivanju zadnjega stavka „izjave“ tikajočega se bodočih volitev. Tega ne bi bila nikdar podpisala. Protestovati pa morava tudi proti temu, da so se samovoljno upisovali mej posestnike taki, ki niso posestniki in to sta Viktor Kovač in Ant. Tomšič.

Da se nas je vprašalo za mnenje o bodoči volitvi, podpisala bi bila midva in tudi še marsikdo drugi — vse kaj druga.

To v pojasnilo!

Viktor Kovač.

Fran Kovač,
posestnik in trgovec.

Iz Postojline 19. avgusta. [Izv. dop.] Čudne, prav čudne reči se godijo sedaj pri nas v Postojini. V nedeljo pri shodu volilnih mož navstal je tak škandal, kakor ga zamore le častiti gospod dr. J. Sterbenec s svojo odurnostjo provocirati. — Velešpoštovani gospod A. Obreza pa se je doma v posteljo zaril in skrival, ker se je bal, da bi moral pri od njega sklicanem shodu svoj program, — katerega mu je, mimogrede rečeno, nek drugi gospod skomponiral, ali pa vsaj iz nemščine prestavil, — v slovenskem jeziku (o joj!) sam predavati. —

Pa o tem shodu poročati Vam nesem bil namenjen; vsaj sem preverjen, da imate že obširnih poročil. — Drugi, še malo interesantnejši škandal (à la Šuklje) je povod k temu dopisu; — in videli bodete, gospod urednik, kake razpore že in kje gospod čevseučeni profesor Šuklje dela. —

Naša Čitalnica obstoji že od leta 1868 in ima tudi še od tega leta za društvo veljavna društvena pravila. — V §. 15. teh društvenih pravil nahaja se mej drugim tudi stavek: „Razun tega se ima na nadpolovično zahtevanje odbornikov ali 10 društvenikov naj dalje v 14 dneh po izročeni pismeni žejli sklicati občni zbor.“ — Sedaj smo pri škandalu. — Ne 10, ampak 21 društvenikov je podpisalo željo, da bi se sklical izvanredni občni zbor. — Gospod dr. M. Razpet, društveni predsednik,

ki je čitalnični ustanovnik, ki je torej sam pomagal kovati društvena pravila, — pa se brani sklicati zahtevani izredni občni zbor, in se roti in pri mojuša, da, dokler je predsednik, tega izrednega občnega zpora ne bode sklical. — In zakaj ga neče sklicati? — Ta gospod predsednik je c. kr. okrajni zdravnik, in kot ckr.-mu je najbrž od kake strani prišel miglaj, da nema sklicati zahtevanega občnega zpora; — 21 podpisanih društvenikov je namreč zahtevalo, naj se vsprejme v dnevni ired občnega zpora, ki se ima sklicati, točka zaradi izključenja nekega društvenika zelo nepriljubljenega Ljubljanskega lista. — A ker se gospod predsednik, — katerega podpira morebiti $\frac{1}{3}$ društvenikov, — višjim osobam neče zameriti, neče tudi zahtevanega občnega zpora sklicati, k čemer je po društvenih pravilih zavezani. — Da je tedaj v našem društvu že razpor, je jasno, in da tako postopanje društvenega predsednika društvenike še bolj razjari, je pa že čez vse jasno. — Gospod predsednik! kot previden mož, boste pač iznašli, kaj Vam je storiti, če se po društvenih pravilih nečete ravnati! —

Moralna te cele historije pa je: „Najnovejšemu dnevniku je nevarno se zameriti, kajti nekateri čuvajo ga, kakor zenico v očesu. Še celo v privatnem društvu čuti se roka, ki ga ščiti, kakor angelij varuh.“ —

Iz Crnomilja 16. avgusta. [Izv. dop.] Čim je bilo moje zadoje pisanje v „Narodu“, ugibalo se je že po celem mestu, kdo ga je sestavil. Čul sem, da se je delala krivica več gospodom, kakor da bi navaden človek ne mogel na papir spraviti, kar misli. Čast gospodom, a jaz sem videl i toliko sveta, ko kateri iz njih; mislim, da i morem kako pametno ziniti.

Zadnjič povedal sem, da se je naš trg nekaj olepsal, no mnogo bi bilo še storiti, čas bi bil, da bi se že posulo po njem, da bi se gnojišča malo bolj v snagi imela, ker nam baš nesrečna kolera preti — a upajmo da bode vse to modro starešinstvo dobro napravilo, danes naj omenim jedno bolj hudo bolest cele Belokrajine. Naš kraj je ubožen; skušen sem, da je po tacih deželah vedno dosti pijavic in lihvarov. Po deset od sto na leto težko še dobiš novcev, da, plačuje se nekaterim po forintu na teden od sto! Nekdaj bila je postava zoper take krvopijje, čul sem, da se je zopet upeljala, ne znam, zakaj se ne uporablja. Pa kako, da revež vzame na lastno voljo s takimi interesi; a v sili mora, solza mu na oko pada, ko vidi, da ide v propast s svojo rodbino. Bral sem v Čitalnici po naših novinah, kako si drugodi, največ po Štajerskem ustanovljajo posojilnice in hranilnice, ki potrebni za malo korist posmorejo v njihovi bedi. V sosednjem Kočevskem mestu imajo tudi že par let tako hranilnico, ki je posodila že mnogo v naš kraj. Jaz mislim, da ni dobro, da hodimo k Nemcem po novce, s tem rinejo še bolj in bolj v našo sredo; najpotrebnejši denar dobil se bi i mej nami, samo treba moža, ki bi vzel vse to v roko. Večkrat sem bral kolikim takim hranilnicam je kumoval gospod poslanec dr. Vošnjak; ne bi se li tudi dolenjski poslanci spomnili na to našo potrebo? Pomagati si moramo sami, kajti gospodska obeča samo bodisi šole bodisi ceste; a ko nas je parkrat pogledal inženir, pa spet mirna Belokrajina za nekaj let! Cesarski čiuovniki mesto da bi nas učili k dobremu, kalijo le mir mej nami, hodeči ustanovljati mej čiste Belokranjce nemške šole. Tako so baš, ukrepali zadnjo nedeljo z nekoj radopivci na Maverlu, kako bi se bolj širila nemščina po naših krajinah. Ne znam, kako je stvar izpala, jaz ne hodim k takim nepotrebnim shodom. Mislim, da bi bilo bolje, da se take združbe prepovejo pa da se naša gospoda, osobito i neko naše časopisje, mesto, da grdi naš rod, spominja bolj naše revščine ter nam pomore. I s tem za danes z Bogom!

Iz Toplice na Dolenjskem 18. avgusta. [Izv. dop.] Cesarski rojstni god praznoval se je pri nas kaj slovesno. Predvečer bile so nekatere hiše razsvetljene, sosebno lepo in okusno pa vojaška bolnišnica. Drugi dan bila je ob 9. uri slovesna sv. maša, katere udeležili so se vojaki bramborci in šolska mladež. Ob peti uri popoludne bila je tombola na trgu, katere so se razun vojakov in bramborcov udeležili tudi častiti „gosp. gosti.“ Godba in Topliški pevci, kateri kaj izvrstno pojo, razveseljevali so nas v pozno noč. Vršilo se je vse v najlepšem redu. Omeniti je samo to, da bi g. Kulavčič, kot aranžer tacih prijetnih veselic, ne jemal človeka, kateri sicer njemu godi za soaranžerja, da bi ne delal pri tacih veselicah nikakoršnih izjem, kakor se

je prijetilo že pred dvema letoma pri brambovskem plesu. Takrat nekaterim damam ni dal nobenih kobiljov, včeraj zopet pa nobenih kart za tombolo nekaterim udeležencem veselic. Opaža se tudi, da omenjeni mož rad slabo govoril o drugih ljudeh, ki niso samo za to na svetu, da dobro jedo.

Kapelji so letos zelo dobro obiskovane. Vse hiše so napolnjene s tujci in marsikateri krajev ostal bode tu, saj se pa naše Toplice tudi izredno zdravilne in kdor je bil le jedenkrat tu, jih ne more prehvaliti.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam poroča: O zgodovinarji Šukljeji in njegovem uredovanju najnovejšega dnevnika izrazil se je nedavno naučni minister zelo nepovoljno, ter ga nekomu stavljal v svarilen vzgled.

— (Več Slovencev na Dunaju) brojalo je čitavši brzajoave v „Slov. Nar.“ z dne 18. t. m. iz Postojine g. Alojziju Lavrenčiču: „Gromoviti živio Vam in vsem neustrašenim borilcem za odločno narodno idejo in dra. Zarnika. Pereat neznačajnost!“

— (Državnega pravdnika namestnika g. Pajka), ki zastopa v pravdi proti anarhistom državno pravništvo, napali so včeraj popoludne ob 3. uri, idočega v pisarno v novem porotnem poslopiji, neznani lopovi in lučali na njih kamenje in kose opeki. Prvi kamen zadel je g. Pajk na zgornje ustnice in to s tako silo, da je ustnico prebil. Drugi in tretji lučaj ga ni zadel, pač pa četrti in skoro pol strešne opeke priletelo mu je na klobuk, k sreči brez škode. Gospod Pajk ni videl, kdo je lučal, tudi ne, je-li padalo kamenje s kake strehe. A ker je bil krovec le na strehi tako zvanega „Transporthausa“, gosp. Pajk pa že oddaljen od te hiše in že preko stopnic poslopija na Žabjaku, je mogoče, da je kak priatelj zaprtih anarhistov hotel znositi se nad zaprtim anarhistom gotovo nepriljubljeno osobo go spoda državnega pravdnika namestnika Pajka. Policija izstraživa slučaj kako natanko in strogo.

— (Zblaznel) je včeraj bivši hišni posestnik v Gračiči št. 40 in nekdaj posestnik mlina v Ihanu g. Karol Z..... Odpeljali so ga v blaznico na Studenci.

— (V Tolminskem šolskem okraju) se je ustanovilo „Tolminsko učiteljsko društvo“ s sedežem v Tolminu. — Pravila je veleslavno Tržaško namestništvo potrdilo z odlokom dne 14. t. m. st. 11.844. Prvi občni zbor bode v Kobaridu dne 25. t. m. — Program še pride. Pričakovati je obilne udeležbe od strani učiteljstva.

— (V Toplice) na Dolenjskem došlo je do 15. avgusta t. l. 911 gostov. Ta številka jasno kaže, da ta izvrstna kopalj napreduje in da ima še lepo bodočnost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 21. avgusta. Žolgar soglasno izvoljen.

Celje 21. avgusta. Žolgar propal, ker so vladni uradniki zoper njega glasovali. Žolgar 291, Neckermann 410 glasov.

Ptuj 21. avgusta. Vsled najhujše agitacije propal naš kandidat Kunstek z 265, proti Aussererju, ki je dobil 338 glasov. Tudi tu je bodočnost naša.

Daneski „Slovenski Narod“ je priložen cenik slavnostne firme za cerkveno ki-parstvo J. B. Purger v Grödnu na Tirolskem, na katerega posebno opozorujemo naše častite bralce.

Tujci:

dne 20. avgusta.

Pri Slovu: Badio z Dunaja. — Weisskopf iz Linca. — Kraigher iz Postojine.

Pri Maliču: Weinlich z Dunaja. — Putzer iz Gračice. — Heide iz Prage. — Komouz iz Budimpešte. — Göttl iz Brna.

Pri avstrijskem cesarju: Pitzhauzec iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. avg.	7. zjutraj	734.40 mm.	+ 18.6°C	sl. svz.	obl.	0.10 mm.
20.	2. pop.	733.52 mm.	+ 21.4°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.52 mm.	+ 17.4°C	brevz.	dež.	

Srednja temperatura + 17.5°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

(Izkvirno telegrafično poročilo.)

	80	gld.	85	kr.
Srebrna renta	81	,	75	"
Zlata renta	103	,	55	"
5% marenca renta	95	,	85	"
Akcije narodne banke	857	,	—	
Kreditne akcije	309	,	75	"
London	121	,	60	"
Sebro	—	,	—	
Napol.	9	,	65 1/2	"
C. kr. cekini	5	,	75	"
Nemške marke	59	,	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	,
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	169	,
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	,	65	"
Ogrska zlata renta 6%	122	,	10	"
" papirna renta 5%	92	,	30	"
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	89	,	15	"
Dunava reg. srečke 5%	105	,	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	,	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	,	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	,	20	"
Kreditne srečke	100	gld.	179	,
Rudolfove srečke	10	,	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	,	108	,
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	,	50	"

Tour- in retour-listi.

S 1. dnem avgusta t. l. se bodo izdavali naslednji tour- in retour listi.

Mej Trstom in

Postaje	dne veljavni	Jaderni in brzovlaki			Poštni (osobni) vlaki		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.
razred							
Nabrežino	2	1.78	1.82	0.88	1.60	1.92	0.80
Tržičem	2	3.40	2.50	1.70	3.15	2.35	1.60
Ronkami	2	3.44	2.56	1.72	3.24	2.44	1.62
Zagradom	2	3.90	2.88	1.96	3.70	2.65	1.80
Gradiško-Zdravčino	2	—	—	—	3.96	2.90	1.96
Rubbio-Savonjo	2	—	—	—	4.20	3.15	2.10
Gorico	2	4.94	3.70	2.50	4.20	3.15	2.10
Korminom	2	6.02	4.48	3.04	4.70	3.50	3.35
Sežano	2	3.78	2.82	1.90	3.18	2.38	1.60
Divača	2	4.86	3.62	2.46	4.04	3.04	2.02
Postojno	3	8. 0	6.30	4.20	5.95	4.50	3—
Rakekom	3	9.22	6.84	4.64	7.70	5.78	3.86
Logatecem	3	10.28	7.64	5.16	8.58	6.46	4.30
Borovnico	3	11.68	8.68	5.86	9.78	7.36	4.90
Ljubljano	3	13.80	10.28	6.92	11.54	8.68	5.78
sestavljeni*)							
Matulje-Opatijo	3	10.28	7.76	5.18	9.16	6.94	4.60
Reko	3	11.16	8.34	5.60	10.06	7.56	5.02

*) Na progi Št. Peter-Reka in nazaj smejo se uporabljati samo osobni vlaki.

Zaradi opustitve prodajalnice
POPOLNA RAZPRODAJA
po tako znižanih cenah

Mestni trg Št. 14. **DUNAJSKEM BAZARJI** Mestni trg Št. 14.

Priporočevanja vredno blago v bogatej izbéri:
Otročje igrače, usnjato in bronasto blago, albumi, kinč, razne drobne stvari

in več rečij za različne potrebe.

(504-3)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

D. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoros osupljiv,

kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljic s 15 prilepkov in z roženim dletem za izdiranje kurjih očes

23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparativ blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati

Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo:

„Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot

nevedne zavrniti.

(461-2)

Glavn razpoložljala zaloga: Gloggnitz, Niže-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni

ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkočzy.

Priporočam popolnem sveže Pražke svinjske gnjati

(Schinken)

(520-1)

GOTLIEB ŠASTNY, prodajalec delikates, Šelenburgove ulice h. št. 6.